

leven in paardenvijgen, ook al wordt daarmee niet verklaard waarom *R. rostrata* dan alleen nog in Zuid-Engeland, de Alpen en de Pyreneeën voorkomt. Stubbs & Falk (2002) suggereren dat de larve in dassenuitwerpselen zou kunnen leven.

Summary – Disappeared. Three records from the 19th century. No habitat information available.

Riponnensia Glimmers

WR

Kleine tot middelgrote metaalglanzende zweefvliegen (8-9 mm) met een glimmend achterlijf dat op het midden dof is. Ze lijken op *Chrysogaster*-, *Lejogaster*-, *Melanogaster*- en *Orthonevra*-soorten, maar in de vleugel is randader c s-vormig gebogen.

Taxonomie en determinatie

Tot 1994 is *Riponnensia splendens* tot *Orthonevra* gerekend, maar Maibach et al. (1994a) deelden deze soort op grond van kenmerken van de larve in een eigen genus in. De Nederlandse soort is te determineren met alle gangbare Nederlandstalige tabellen, waarin hij, op Barendregt (2001) en Van Veen (2004) na, is opgenomen onder *Orthonevra*. Europese soorten zijn te determineren met Maibach et al. (1994a) en Vujić (1999b).

Verspreiding

Palearctisch genus. Nederland ligt aan de noordgrens van het areaal. Naast *R. splendens* zijn er nog vier soorten, die vooral rond de Middellandse Zee voorkomen.

Ecologie

Zie soorttekst.

Riponnensia splendens Grote Limburgse glimmer

WR

Lijkt het meest op *Orthonevra*-soorten, maar groter. Achterlijf en borststuk groenglanzend, achterlijf bij mannetjes in het midden dof metaalblauw. Borststuk met twee doffe lengtestrepen, randader c s-vormig gebogen, komt met rechte of stompe hoek uit in ader 3. Lengte 8-9 mm.

Verspreiding en vliegtijd

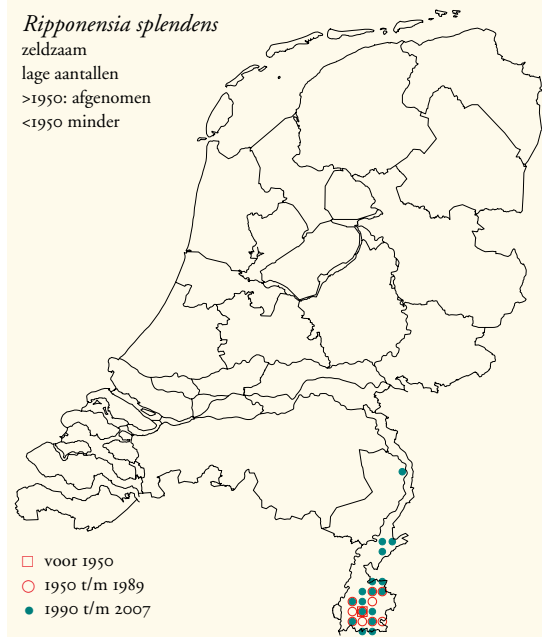
Palearctisch. Van Ierland en Polen tot Noord-Afrika en de Kaukasus.

In Nederland vrij algemeen in Zuid-Limburg en zeldzaam in het binnenland, met name in Noord- en Midden-Limburg. Twee generaties.

Ecologie

De meeste waarnemingen zijn gedaan in (de buurt van) vochtige loofbossen, soms met bronnetjes of anderszins stromend water. Hij kan echter ook in weides voorkomen, daar meestal in slootkanten of langs beekjes.

De imago's bezoeken witte schermbloemen, zoals gewone berenklaauw. Mannetjes zweven, steeds op en neer bewegend, in zonnestralen boven bloeischermen.

De larven zijn filteraars en zijn gevonden op planten in langzaam stromend en stilstaand water met veel organisch materiaal, zoals in greppels en veepoelen (HARTLEY 1961, MAIBACH & GOELDLIN DE TIEFENAU 1994).

Summary – Rare. Less common before 1950, decreased since. Grasslands in vicinity of mois deciduous forest with streams or springs.

Scaeva Halvemaan-zweefvliegen

MR

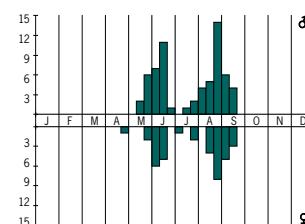
Middelgrote tot grote zweefvliegen (10-15 mm) met halve-maanvormige gele of witte vlekken op het achterlijf. Kenmerkend zijn de dichtbehaarde ogen, het opgezwollen voorhoofd (vooral bij mannetjes) en de s-vormige bocht in vleugelader 3.

Taxonomie en determinatie

Determinatie van de drie Nederlandse soorten is mogelijk met Barendregt (2001), Reemer (2000c) en Van Veen (2004). De overige Europese soorten staan in Dušek & Láska (1985), Speight et al. (1986) en Stubbs & Falk (2002). Meer Europese soorten worden beschreven door Kuznetsov (1986), maar de status hiervan is onduidelijk. Vermoedelijk zijn in ieder geval twee van deze 'soorten' kleurvarianties van *S. selenitica*. De larven kunnen op naam gebracht worden met Láska et al. (2006), die ook de verwantschappen binnen het genus bediscussieren.

Verspreiding

Holarctisch, oriëntaals en neotropisch genus met tien soorten (DUŠEK & LÁSKA 1985). Uit het palearctisch gebied zijn acht soorten bekend (PECK 1988), in Europa vijf, waarvan er drie uit Nederland bekend zijn. *Scaeva albomaculata* (Macquart, 1842) is ooit in Engeland gevonden en zou ook in Nederland kunnen opduiken (zie hoofdstuk 8).

Riponnensia splendens